

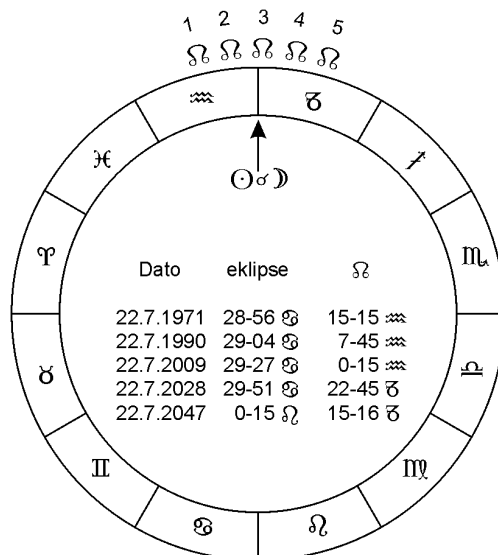
Total solformørkelse den 22. juli Methons cyklus

Under overskriften "Folket vil beholde Margrethe" skriver Berlingske Tidende den 6. juni "Et generationsskifte i kongehuset står ikke højt på befolkningens ønskeliste. Kun hver tredje mener, at dronningen bør overlade tronen til Frederik".

Meget apropos for mig, som sad og samlede strøtanker og materiale i anledning af den nu aktuelle solformørkelse, der falder i $29\frac{1}{2}^\circ$ Krebs. Det havde lige slået mig, at den dermed eksakt rammer dronningens ascendant og jeg havde netop spurgt mig selv, om tiden måske var inde til at abdicere.

Det kom sig af en række forudgående overvejelser omkring tegngrænsen/grænseovergangen mellem Krebsen og Løven. Det er efterhånden mange gange sket, at en eller anden har stillet et spørgsmål eller præsenteret en problemstilling på et tidspunkt, hvor ascendanten står i den sidste grad af Krebsens tegn. Typiske ledsagende bemærkninger er "jeg gider ikke længere være kustode her på museet", eller "nu er jeg træt af at være mor, nu må det være min tur", eller "jeg skal væk fra mine forældre, og det sku' helst være i går". Klart nok: Krebsen repræsenterer familien, traditionen og det følelsesmæssige tilhørsforhold, Løven den personlige udfoldelse, individet og individuationen. Ved udgangen af Krebsen klippes navlestreng og moderbindinger, indgangen til Løven er et synliggørelses-, profilerings- og træde-karaktersted.

Den indeværende formørkelse er total og i eksakt konjunktion med den sydlige måneknude, hvilket også betyder, at den er den midterste i en serie på fem formørkelser, der optræder med 19 års mellemrum.

Et kig i efemeriden viser, at Nymånen har en cyklus på 19 år. Så svarer fx den seneste nymåne i $1\frac{1}{2}^{\circ}$ Krebs den 22. juni 2009 til nymånen i 1° Krebs den 22. juni 1990, og den forudgående i $3\frac{1}{2}^{\circ}$ Tvilling den 24. maj 2009 til nymånen i 3° Tvilling den 24. maj 1990. En nymåne bliver til en solformørkelse, så snart den optræder i nærheden af en af måneknuderne, skæringspunkterne mellem Solens og Månens bane. Måneknuderne har en cyklus på 18 år 8 måneder, de flytter sig langsomt baglæns gennem dyrekredsen. Således opstår fænomenet "5 formørkelser samme sted med 19 års mellemrum". Den første og den sidste i sådan en serie er altid partiel (nymånen befinder sig relativt langt fra måneknudeaksen), den anden og den fjerde er som regel ligeledes partiel (i meget sjældne tilfælde total), den tredje og midterste er, som den nu aktuelle, altid total. Fænomenet kaldes Metons cyklus.

Fra Den Store Danske, Gyldendals åbne encyklopædi:

Metons cyklus, (efter atheneren *Meton*, som indførte den i 432 f.Kr.), periode på 19 år, som med meget god tilnærmelse passer med et helt antal (235) synodiske måneder; forskellen er blot et par timer. Den blev indført for at få en fast relation mellem sol- og måneåret. Cyklen inddeltes i 235 måneder, nemlig 125 a 30 dage og 110 a 29 dage, i alt 6940 dage, fordelt som 12 år a 12 måneder og 7 år a 13 måneder. Gennemsnitlængden for et år er i dette system $365 + \frac{1}{4} + \frac{1}{76}$ dag; derfor ændrede Kalippos ca. 330 f.Kr. perioden således, at der efter 76 år udelades en dag. Legenden fortæller, at cyklen i Rom blev skrevet med forgyldte bogstaver på Minervas tempel; deraf betegnelsen *gyldentallet* om et års nummer i denne 19-årige periode, som siden hen blev brugt i den kristne kirke til at fastlægge påskefuldmånen.

Med denne formørkelse indledes en periode med samtlige formørkelser over aksen Krebs/Stenbuk.